

Lieta C-393/20

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2020. gada 18. augusts

Iesniedzējtiesas nosaukums:

Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie (Polija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2020. gada 7. augusts

Prasītājas:

T.B. un D. *sp. z o.o.*

Atbildētāja:

G. I. A/S

Anonimizētā versija

[..]

RĪKOJUMS

2020. gada 7. augustā

Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie V Wydział Gospodarczy
[Krakovas Centra rajona tiesas Krakovā V saimniecisko lietu nodaļa] [*omissis*:
iztiesāšanas sastāvs]

izskatot [*omissis*: norādes par procesuālo kārtību] 2020. gada 7. augustā Krakovā

apvienotās lietas

sakarā ar T. B. un D. *spółka z ograniczoną odpowiedzialnością*, kuras juridiskā
adrese ir J., prasību

pret G. I. A/S, kuras juridiskā adrese ir K. (Dānijas Karaliste),

par samaksu,

izdod rīkojumu:

I. pamatojoties uz [LESD] 267. pantu, uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 13. panta 2. punkts, skatīts kopā ar tā 11. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka uz to var atsaukties persona, kas apmaiņā pret pakalpojumiem – kas sniegti tieši ceļu satiksmes negadījumā cietušajam sakarā ar radušos kaitējumu – ieguva prasījuma tiesības par zaudējumu atlīdzību, lai gan neveic profesionālu darbību zaudējumu atlīdzības piedziņas no apdrošinātājiem jomā, un kas negadījuma izraisītāja civiltiesiskās atbildības apdrošinātāju, kura domicils ir citā dalībvalstī, iesūdzēja sava domicila vietas tiesā?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 7. panta 2. punkts vai 12. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka uz to var atsaukties persona, kas uz cesijas līguma pamata no ceļu satiksmes negadījumā cietušā ieguva prasījuma tiesības, ar mērķi tās dalībvalsts tiesā, kurā iestājies notikums, saukt pie civiltiesiskās atbildības šī ceļu satiksmes negadījuma izraisītāja apdrošinātāju, kura reģistrācijas vieta ir citā dalībvalstī, kas nav notikuma vietas dalībvalsts?

[omissis: norādes par procesuālo kārtību]

[orig. 2. lpp.]

Pamatojums

2020. gada 7. augusta rīkojumam

I. Strīda priekšmets un būtiski faktiskie apstākļi:

1. Apvienoto lietu tiesvedības priekšmets ir divu uzņēmēju prasījumi: T. B. un D., *spółka z ograniczoną odpowiedzialnością*, kuras juridiskā adrese ir J., pret atbildētāju G. I. A/S, kuras juridiskā adrese ir K. (Dānija). Abās apvienotajās lietās prasītāji lūdz piedzīt ceļu satiksmes negadījumu, kurus izraisījušas atbildētājas apdrošinātās personas, rezultātā radušos zaudējumus.
2. Lieta [...] [nr. 1]
  - 2.1. Ar 2018. gada 19. oktobra prasību T.B. lūdza piedzīt no atbildētājas summu 501 zlotu apmērā. Prasības pamatojumā prasītāja norādīja, ka 2017. gada

12. decembrī notika ceļu satiksmes negadījums, kura rezultātā tika bojāts cietušā K.W. īpašumā esošs transportlīdzeklis. No prasības pieteikumam pievienotajiem dokumentiem izriet, ka negadījums notika K. (Polija), transportlīdzekļi, kas piedalījās sadursmē, ir reģistrēti Polijā, bet transportlīdzekļa vadītāji ir Polijas pilsoņi. Zaudējumu izraisītājam – P.P. – bija obligātās civiltiesiskās apdrošināšanas polise atbildētājas apdrošināšanas sabiedrībā. Atbildētāja izmaksāja zaudējumu atlīdzību 1301,17 zlotu apmērā. Prasītāja uzskata, ka zaudējumu atlīdzība tika samazināta. Prasītāja, kura profesionāli nodarbojas ar riska un radušos zaudējumu novērtēšanu, ieguva no cietušā tiesības uz pārējo zaudējumu atlīdzības daļu, pamatojoties uz prasījuma cesijas līgumu.

2.2. Atbildē uz prasības pieteikumu atbildētājas pārstāvis lūdza noraidīt prasības pieteikumu sakarā ar valsts jurisdikcijas nepastāvēšanu. Atbildētāja atsaucās uz argumentiem, kas ietverti Eiropas Savienības Tiesas 2018. gada 31. janvāra spriedumā C-106/17. Tā kā prasītāja veic profesionālu darbību zaudējumu atlīdzību prasījumu piedziņas jomā, tā nevar saņemt speciālu aizsardzību, ko sniedz *forum actoris*, un tai ir jāvērsas pret apdrošinātāju tās vietas tiesā, kurā atrodas tā juridiskā adrese. Atbildētāja uzrādīja vairākus Polijas vispārējo tiesu nolēmumus ar līdzīgiem faktiskajiem apstākļiem^[1-3] [atsauce uz valsts judikatūru].

2.3. 2019. gada 24. jūlija vēstulē prasītāja norādīja, ka Polijā atbildētāja darbojas ar C. P. *sp. z o.o.* starpniecību, tādējādi valsts jurisdikcija esot pamatota. Turklāt no Regulas Nr. 1215/2012 12. panta izrietot, ka apdrošinātāju var iesūdzēt tās vietas tiesā, kur ir noticis negadījums.

3. Lieta [..] [nr. 2]

3.1. D., *spółka z ograniczoną odpowiedzialnością*, kuras juridiskā adrese ir J., ar 2019. gada 8. maija prasību lūdza piedzīt no atbildētājas summu 1626,95 zlotu apmērā. Prasības pamatojumā prasītāja norādīja, ka 2017. gada 7. jūlijā notika negadījums, kura **[oriģ. 3. lpp.]** rezultātā tika bojāts cietušo M. un E. C. transportlīdzeklis. Negadījuma izraisītājam ir civiltiesiskās atbildības apdrošināšana atbildētājas sabiedrībā. No prasības pieteikumam pievienotajiem dokumentiem izriet, ka negadījums notika Ś. (Polija), sadursmē iesaistītie transportlīdzekļi ir reģistrēti Polijā, bet transportlīdzekļu vadītāji ir Polijas pilsoņi. Transportlīdzekļa labošanas laikā cietušie no prasītājas iznomāja aizvietojošu transportlīdzekli. Atbildētāja apstrīdēja aizvietojošā transportlīdzekļa nomas izdevumus 2558,40 zlotu apmērā un par to izmaksāja tikai 931,45 zlotu. 2019. gada 4. martā cietušie ar prasītāju noslēdza prasījuma cesijas līgumu par aizvietojošā transportlīdzekļa nomas izdevumiem.

3.2. Atbildē uz prasības pieteikumu atbildētājas pārstāvis lūdza noraidīt prasības pieteikumu sakarā ar valsts jurisdikcijas nepastāvēšanu. Atbildētāja atsaucās uz argumentiem, kas ietverti Eiropas Savienības Tiesas 2018. gada 31. janvāra spriedumā C-106/17. Tā kā prasītāja veic profesionālu darbību zaudējumu atlīdzības prasījumu piedziņas jomā, tai nav iespēju piedzīt prasības tiesā, kas atrodas dalībvalstī, kurā nav apdrošinātāja domicils. Nostājas pamatošanai

atbildētāja iesniedza virkni vispārējo tiesu nolēmumu ar līdzīgiem faktiskajiem apstākļiem.

3.3. 2019. gada 3. decembra un 2020. gada 4. marta vēstulēs prasītāja norādīja, ka to nevar uzskatīt par atbildētājai līdzvērtīgu personu. Proti, prasītāja ir tikai remontdarbnīca, kas sniedz iespēju veikt transportlīdzekļa remontu ar bezskaidras naudas norēķiniem. Tā nenodarbojas ar zaudējumu atlīdzības prasījumu pirkšanu, lai tos piedzītu tiesā. Atbildētājai, sniedzot savus pakalpojumus Polijā, ir jārēķinās ar nepieciešamību cietušajiem un personām, kas rīkojas to uzdevumā, nodrošināt iespēju piedzīt prasījumus valsts tiesā. Prasītāja norādīja arī, ka tiesas jurisdikcija ir balstīta uz Regulas Nr. 1215/2012 12. pantu.

3.4. 2020. gada 31. jūlija tiesas sēdē prasītājas pārstāvis uzsvēra, ka prasības pieteikuma noraidīšanas gadījumā cietušie nonāks grūtā situācijā: remontdarbnīcas nesniegs pakalpojumus ar bezskaidras naudas norēķiniem sakarā grūtībām, kas saistītas ar prasījumu piedziņu ārvalstīs. Ārvalsts apdrošinātāja zaudējumu atlīdzības izmaksa ilgst vairākus mēnešus, bet cietušajiem tādā situācijā bieži vien pašiem nav līdzekļu transportlīdzekļa remontam vai aizvietojoša transportlīdzekļa nomai.

II. Atbilstošie tiesību akti

Eiropas Savienības tiesības

4. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “*regula*”).

4.1. 4. panta 1. punkts:

[oriģ. 4. lpp.] Saskaņā ar šo regulu personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt minētās dalībvalsts tiesā neatkarīgi no viņu pilsonības.

4.2. 5. panta 1. punkts:

Personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt citas dalībvalsts tiesā vienīgi saskaņā ar šīs nodaļas 2. līdz 7. iedaļā izklāstītajiem noteikumiem.

4.3. 7. panta 2. punkts:

Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt citā dalībvalstī [...] lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu, – tās vietas tiesās, kur iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu.

4.4. 8. panta 2. punkts:

Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, var arī iesūdzēt [...] kā trešo personu prasībā par garantiju vai galvojumu vai jebkurā citā tiesvedībā ar trešo personu

piedalīšanos – tiesā, kurā ir celta sākotnējā prasība, ja vien tā nav celta vienīgi ar mērķi attiecībā uz šo personu nepieļaut tās tiesas jurisdikciju, kas būtu kompetenta šīs personas lietā.

4.5. 11. panta 1. punkta b) apakšpunkts:

Apdrošinātāju, kura domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt [...] citā dalībvalstī, ja prasību iesniedzis apdrošinājuma ņēmējs, apdrošinātais vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs – tās vietas tiesās, kur ir prasītāja domicils.

4.6. 11. panta 2. punkts:

Uzskata, ka apdrošinātājam, kura domicils nav kādā dalībvalstī, bet ir filiāle, aģentūra vai cita struktūra vienā no dalībvalstīm, strīdos, kas izriet no filiāles, aģentūras vai struktūras darbības, ir domicils minētajā dalībvalstī.

4.7. 12. pants:

Attiecībā uz atbildības apdrošināšanu vai nekustamā īpašuma apdrošināšanu apdrošinātāju turklāt var iesūdzēt tās vietas tiesās, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu. Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad uz kustamo un nekustamo īpašumu attiecas tā pati apdrošināšanas polise un abus negatīvi ietekmējis viens un tas pats gadījums.

4.8 13. pants:

1. Attiecībā uz atbildības apdrošināšanu apdrošinātāju – ja to ļauj attiecīgās tiesas tiesību akti – var arī piesaistīt prasībai, ko pret apdrošināto cēlusi cietusī puse.

2. Šīs regulas 10., 11. un 12. pantu piemēro prasībām, ko cietusī puse cēlusi tieši pret apdrošinātāju, ja šādas tiešas prasības ir atļautas.

[oriģ. 5. lpp.]

Polijas tiesības

5. 1964. gada 23. aprīļa *Kodeks cywilny* [Civilkodekss] (1964. gada *Dz. U.*, Nr. 16, 93. pozīcija)

5.1. 509. pants:

§ 1. Kreditoram ir tiesības bez parādnieka piekrišanas cedēt parādu trešajai personai (prasījumu tiesību nodošana), ja vien tas nav pretrunā likumam, līguma noteikumiem vai saistību īpašībām.

§ 2. Kopā ar parādu saņēmējam pāriet visas ar to saistītās tiesības, tostarp prasījumi par nokavējuma procentiem.

5.2. 822. panta 4. punkts:

Persona, kurai saistībā ar notikumu, uz kuru attiecas obligātā civiltiesiskās atbildības apdrošināšana, ir tiesības uz zaudējumu atlīdzību, var savus prasījumus izvirzīt tieši pret apdrošinātāju.

III. Prejudiciālo jautājumu uzdošanas iemesli

Vispārīgi apsvērumi

6. Apvienotajām lietām kopīgs elements ir tas, ka tās attiecas uz Polijā notikušiem ceļu satiksmes negadījumiem, tajos piedalījās tikai Polijas pilsoņi un Polijā reģistrēti transportlīdzekļi. Prasītājas ir personas, kuras ir ieguvušas tiesības uz zaudējumu atlīdzību atbilstoši prasījuma cesijas līgumam.
7. Polijā ir bieža prakse, ka ceļu satiksmes negadījumos, kuros zaudējumu atlīdzība tiek maksāta no zaudējumu izraisītāja obligātās civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas, cietušie izmanto remontdarbniecu un aizvietojošus transportlīdzekļu nomu pakalpojumus ar bezskaidras naudas norēķiniem un ka šo pakalpojumu sniedzēji zaudējumus piedzen tieši no zaudējumu izraisītāja apdrošinātāja.
8. Šaubas valsts jurisdikcijas sakarā rada fakts, ka zaudējumu izraisītāju civiltiesiskās atbildības apdrošinātājs bija Dānijā reģistrēta sabiedrība G. I. A/S. Šim apdrošinātājam Polijā nav filiāles, aģentūras vai citas struktūras, tādējādi valsts jurisdikcija nav balstīta uz *regulas* 11. panta 2. punktu. Atbildētājas apdrošinātājs Polijas pilsoņiem piedāvāja slēgt apdrošināšanas līgumus ar P., *spółka z ograniczoną odpowiedzialnością*, kuras juridiskā adrese ir Ż, starpniecību.

Par pirmo jautājumu

9. No Tiesas judikatūras izriet, ka *regulas* 13. panta 2. punktā paredzētās atsauces mērķis ir prasītāju sarakstam, kas ir ietverts šīs *regulas* 11. panta 1. punkta b) apakšpunktā, pievienot personas, kam ir nodarīts kaitējums, neierobežojot šo personu loku ar tām, kas ir cietušas tieši (spriedums, 2018. gada 31. janvāris, *Hofsoe*, C- 106/17, [EU:C:2018:50, 5. lpp], 37. punkts un tajā minētā judikatūra).
10. Tiesa norādīja arī, ka atkāpēm no atbildētāja dzīvesvietas vai domicila tiesas jurisdikcijas principa ir jābūt izņēmuma **[orig. 6. lpp.]** raksturam un tās ir jāinterpretē šauri. No minētā izriet, ka attiecībās starp personām, kas profesionāli darbojas apdrošināšanas jomā, nav pamatota nekāda speciāla aizsardzība, jo nevar uzskatīt, ka kāda no tām atrodas vājākā pozīcijā nekā cita (spriedums, 2018. gada 31. janvāris, *Hofsoe*, C-106/17, [EU:C:2018:50], 40. un 42. punkts un tajos minētā judikatūra).
11. Tiesas judikatūrā nav sniegta precīza “cietušās puses” definīcija *regulas* 13. panta 2. punkta izpratnē. Toties ir norādīts, ka aizsardzības funkcija, ko pilda *regulas* 13. panta 2. punkts, ievērojot *regulas* 11. panta 1. punkta b) apakšpunktu, paredz,

ka speciālie jurisdikcijas noteikumi, kas ir paredzēti šajās tiesību normās, neattiecas uz personām, kurām šāda aizsardzība nav pamatota (skat. spriedumus, 2000. gada 13. jūlijs, *Group Josi*, C-412/98, EU:C:2000:399, 65. un 66. punkts; 2005. gada 26. maijs, *GIE Réunion européenne* u.c., C-77/04, EU:C:2005:327, 20. punkts; 2009. gada 17. septembris, *Vorarlberger Gebietskrankenkasse*, C-347/08, EU:C:2009:561, 41. punkts).

12. Prasītāja – D., *spółka z ograniczoną odpowiedzialnością*, atsaucoties uz spriedumu lietā C-106/17, norāda, ka tā nav apdrošināšanas nozares profesionāls dalībnieks un neveic profesionālu darbību zaudējumu piedziņas no apdrošinātājiem jomā kā šo prasījumu līgumiskais cesionārs. Prasītājas pamatdarbība ir pakalpojumu sniegšana automašīnu atlīdzības prasību administrēšana un aizvietojošu transportlīdzekļu nomas jomā. Tomēr atlīdzības prasību administrēšanas ar bezskaidras naudas norēķiniem ietvaros prasītāja piedzen no apdrošinātājiem atbilstošās zaudējumu atlīdzības.
13. Saskaņā ar *regulas* 15. apsvērumu jurisdikcijas noteikumiem vajadzētu būt ļoti paredzamiem, un tiem būtu jābalstās uz principu, ka jurisdikcijas pamatā ir atbildētāja domicils.
14. Tādējādi tiesai rodas šaubas: kādi kritēriji ir jāpiemēro, vērtējot, vai konkrētā persona ir “vājāka puse”, un līdz ar to, vai to var uzskatīt par cietušo pusi *regulas* 13. panta 2. punkta izpratnē un tā var atsaukties uz jurisdikcijas pamatu, kas izriet no *regulas* 11. panta 1. punkta b) apakšpunkta. It īpaši, vai ir jāizvērtē tikai fakts, vai konkrētās personas veiktajai darbībai, kas ir saistīta ar apdrošināšanas nozares profesionālu darbību, ir vadošais, nevis gadījuma raksturs, vai būtiski ir arī citi apstākļi, tādi kā rīcībā esošie resursi un citas saimnieciskās darbības veikšanas apjoms.
15. Iesniedzējtiesa uzskata, ka, ņemot vērā atšķirības vispārējo tiesu judikatūrā un jautājuma par jurisdikciju nozīmīgumu, būtu pamatoti precīzi noteikt, kuras personas var uzskatīt par cietušajām *regulas* 13. panta 2. punkta nozīmē. Šāds kritērijs varētu būt, piemēram, prasījuma tiesību iegūšanas pamats. Tas ļautu atzīt, ka personas, kas nolemj attiecīgā prasījuma tiesības iegūt uz savstarpējās vienošanās pamata, nevar atsaukties uz jurisdikcijas pamatu, kas izriet no *regulas* 13. panta 2. punkta, skatīta kopā ar 11. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

[oriģ. 7. lpp.] Par otro jautājumu

16. Ja pirmais prejudiciālais jautājums attiecas tikai uz prasītāju vienā no apvienotajām lietām – par D., *spółka z ograniczoną odpowiedzialnością*, kuras juridiskā adrese ir J., – tad otrajam jautājumam ir vispārējs raksturs, un tas attiecas uz abām apvienotajām lietām.
17. Iesniedzējtiesai ir radušās šaubas, vai persona, kas uz cesijas līguma pamata ieguva prasījuma tiesības par zaudējumu atlīdzību no zaudējumu izraisītāja civiltiesiskās atbildības apdrošinātāja, var atsaukties uz iepriekš minētajiem

regulas 7. panta 2. punkta un 12. panta noteikumiem, lai celtu prasību tiesā tajā vietā, kur iestājies notikums, kas radījis kaitējumu.

18. *Regulas* 7. panta 2. punktā ir paredzēta iespēja iesūdzēt personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, citā dalībvalstī lietās, kas attiecas uz neatļauto darbību, – tās vietas tiesās, kur iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu. Līdz ar to var pieņemt, ka šī tiesību norma attiecas arī uz lietām, kurās ir iesaistīts tiešā cietušā tiesību pārņēmējs, pret personu, kas ir atbildīga par neatļauto darbību (piemēram, apdrošinātāju) ^[...] [atsauce uz valsts judikatūru].
19. Tomēr šaubas par minētās sasaistes piemērojamību ir saistītas ar to, ka apdrošinātāja atbildība ir balstīta uz apdrošināšanas līgumu, kas noslēgts ar zaudējumu izdarītāju. Turklāt jautājums par jurisdikciju apdrošināšanas lietās ir reglamentēts *regulas* 10.–16. pantā.
20. Prasītājas apvienotajās lietās norāda, ka tās vietas tiesas jurisdikcija, kurā iestājies kaitējumu radījušais notikums, ir pamatota ar *regulas* 12. pantu, saskaņā ar kuru civiltiesiskās atbildības apdrošinātāju var iesūdzēt tās vietas tiesā, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu. Šāda pieeja lietās ar līdzīgiem faktiskajiem apstākļiem ir atspoguļota Polijas vispārējo tiesu judikatūrā ^[...] [atsauce uz valsts judikatūru]. No otras puses, tomēr tiek norādīts, ka *regulas* 12. pants ir jāskata kopā ar *regulas* 13. panta 2. punktu. Līdz ar to tikai persona, kas ir cietusī puse *regulas* 13. panta 2. punkta izpratnē, varētu atsaukties uz jurisdikcijas pamatu, kas izriet no 12. panta ^[...] [atsauce uz valsts judikatūru].
21. Viena no šiem risinājumiem pieņemšanai būs būtiskas sekas uz visiem nozares dalībniekiem. Gadījumā, ja tiks pieņemts, ka prasījuma tiesību ieguvējs, kas ir apdrošināšanas nozares profesionāls dalībnieks, nevar atsaukties uz jurisdikcijas pamatu, kas izriet no *regulas* 7. panta 2. punkta un 12. panta, tad prasība ir jāceļ dalībvalsts tiesā, kurā kaitējuma izraisītāja civiltiesiskās atbildības apdrošinātājam ir domicils [orig. 8. lpp.], lai gan notikuma vieta, kā arī kaitējuma izraisītāja un cietušās puses domicils atrodas citā dalībvalstī.
22. Tomēr saskaņā ar *regulas* 13. panta 1. punktu attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu apdrošinātāju – ja to ļauj attiecīgās tiesas tiesību akti – var arī piesaistīt prasībai, ko pret apdrošināto cēlusi cietusī puse. Līdzīgu regulējumu ietver *regulas* 8. panta 2. punkts, kurā kā trešo personu ļauts iesūdzēt personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, lietās par garantiju vai galvojumu – tiesā, kurā ir celta sākotnējā prasība. Saskaņā ar Civilkodeksa 822. panta 4. punktu atbilstoši Polijas tiesībām persona, kurai saistībā ar gadījumu, uz kuru attiecas obligātā civiltiesiskās atbildības apdrošināšana, ir tiesības uz zaudējumu atlīdzību, var savus prasījumus izvirzīt tieši pret apdrošinātāju.
23. Tādējādi prasījuma tiesību ieguvējam, lai tas iegūtu iespēju iesūdzēt notikuma izraisītāja civiltiesiskās atbildības apdrošinātāju notikuma vietas tiesā, būs spiests iesūdzēt pašu apdrošināto, jo tad varēs atsaukties uz jurisdikcijas pamatu, kas izriet no *regulas* 13. panta 1. punkta (iespējami no *regulas* 8. panta 2. punkta).

24. Minētajai interpretācijai būs nelabvēlīgas sekām kaitējuma izraisītājam, kam būs jāsedz vairāki izdevumi, neskatoties uz to, ka principā tam nav nepieciešamības iesaistīties šāda veida lietās kā atbildētājam. Šāds risinājums arī nebūtu saskanīgs ar Polijas tiesībām, kas pieļauj iespēju cietušajam, kā arī prasījuma tiesību ieguvējam iesūdzēt kaitējuma izraisītāja apdrošinātāju bez nepieciešamības iesūdzēt pašu kaitējuma izraisītāju.
25. Iesniedzējtiesa uzskata, ka līdz ar to pamatota būtu tāda *regulas* 12. panta un 13. panta 1. un 2. punkta noteikumu interpretācija, kas pieļautu iespēju iesūdzēt kaitējuma izraisītāja civiltiesiskās atbildības apdrošinātāju tās vietas tiesā, kur iestājies notikums, kas radīja kaitējumu, bez nepieciešamības iesūdzēt apdrošināto personu.
26. Apkopojot, atbildes uz abiem tiesas uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem ir nepieciešamas, lai atrisinātu iesniedzējtiesā izskatāmās lietas. Minēto prejudiciālo jautājumu uzdošanu pamato tas, ka no Polijas vispārējo tiesu judikatūras, kas iesniedzējtiesai ir pieejama publiskās datu bāzēs un ir tai zināmas pēc savas ierosmes, izriet, ka iepriekš minētās *regulas* normas tiek interpretētas atšķirīgi, kā rezultātā līdzīgos faktiskajos apstākļos attiecībā uz starptautiskās jurisdikcijas pastāvēšanu tiek pieņemti atšķirīgi risinājumi.
27. [*omissis*: norāde uz procesuālo kārtību]